

Bredée, 1915.

Illustraties: Gerstenhauer.

Refolit van de bovenste plank! Het leed ligt weer hoog opgestapeld, ditmaal voor de kleine Nella. Moeder is gestorven, er is een gemene stiefmoeder Rooie Griet, en zij en vader zijn aan de drank. Broer Jan vent met sinaasappels. Nella ontmoet op het Hofplein de vriendelijke mevrouw Winkelmans, die weliswaar bemiddeld is en met haar man een buitentje aan de Diergaardesingel bewoont, maar toch een groot verdriet met zich meedraagt: haar dochtertje is niet lang geleden gestorven.

Bij haar thuis vertelt ze Nella over de Heere en Nella krijgt een manteltje van het overleden dochtertje. Dat wordt trouwens onmiddellijk door Rooie Griet verpatst voor drank. Broer Jan neemt het voor haar op en samen herinneren ze zich de tijd dat moeder nog leefde en er gebeden werd. Ze besluiten dat weer te gaan doen.

Mevrouw Winkelmans wil het gezin Hardenberg helpen en gaat op bezoek in de Peperstraat 24. Vader heeft na een ruzie Rooie Griet de deur uitgezet en heeft spijt van zijn drankzucht. Zijn bezoekster wijst hem erop dat *'de Heere Jezus in de wereld is gekomen om zondaren zalig te maken'*. Haar man kan Hardenberg aan werk helpen. Ook Jan wil ze spreken, maar die is intussen de Westewagenstraat ingelopen met zijn negotie. Haar vroegere dienstbode Aaltje in de Nadorststraat vraagt ze of vader en Jan bij haar in de kost kunnen komen, zij zal het betalen.

Intussen hebben Nella en dienstmeisje Greta op de Diergaardesingel ruzie gekregen en Nella holt boos weg. Ze komt onder de tram en wordt zwaar gewond naar het ziekenhuis gebracht. Op zondagmorgen gaan mevrouw Winkelmans, Hardenberg en Jan na het ziekenbezoek naar de kerk waar de Geest Gods vader sterkt in zijn voornemen de drank te laten staan. Jan mag voortaan niet meer uit venten op zondag. Als ze weer thuis zijn komt Rooie Griet opdagen met een fles jenever, maar vader gooit haar met de fles de trap af.

Van de aardige hoofdzuster krijgt Jan lekkere erwtensoep. Hij moet wel voortaan iedere morgen het Onze Vader bidden. Dat doet hij graag. Met vader gaat hij verhuizen naar Aaltje, vader gaat werken voor de heer Winkelman en Jan mag voor meubelmaker leren. Op de Diergaardesingel wordt het Kerstfeest gevierd met stichting en geschenken. Meneer speelt Stille Nacht op het orgel. Nella ligt nog in het ziekenhuis.

Het is een jaar later en weer is het Kerst. Nella is erbij. Ze draagt de kleding van het Kinderhuis, waar ze liefderijk is opgenomen. Mevrouw Winkelmans heeft een dochtertje gekregen en iedereen is gelukkig. De Goede Herder zorgt voor Nella, vader drinkt niet meer en Jan volgt 's avonds vakonderwijs. Overdag werkt hij in de fabriek. Nella heeft kousjes voor het kindje gebreid, vader dankt mevrouw die hem *'door Gods hulp uit de slavernij der zonde'* heeft geholpen en allen zingen een kerstlied.

M.G. Bakhoven-Michels, zoals Johanna Breevoort eigenlijk heette, heeft veel zondagsschoolboekjes geschreven, waarvan het onderhavige werkje een goed voorbeeld is. Het is een en al kommer en kwel in het oude centrum van Rotterdam. Ook de boeken van Van Abkoude (Droevig Kinderleven), Brusse (Boefje) en Kruisman (Kris uit de Nachtbuurt) getuigen hiervan. Dus de koppelverkoop van materiële hulp en bekering is effectief: nood leert bidden, zeker als er nog kerstcadeautjes bij komen!